

4 God is de eerste

Vorbereiding

Davids paleis is klaar (1 Kron. 17:1) en de koning neemt zijn intrek in de nieuwe residentie in Jeruzalem. Maar als hij daar zo zit en om zich heen kijkt, dwalen zijn gedachten af naar de ark en de eredienst. Hoe kan ik nu in zo'n prachtig duur huis wonen, terwijl de Here 'verblijft' onder wat tentkleden, denkt hij. Ik zal hier ook een prachtige tempel voor God bouwen. De profeet Nathan reageert instemmend op de plannen van de koning. Dacht iedereen maar zo! Dat is ook de kritiek van latere profeten: lopen we niet veel harder voor ons eigen huis dan voor de gebouwen waar we God in dienen (Hag. 1:9)?

Maar dan blijken Gods gedachten en wegen hoger te zijn: Ik ga bouwen, Ik zal Israël planten op de plaats die Ik bepaal en Ik ga ervoor zorgen, David, dat al je vijanden overwonnen zullen worden en dan zal Ik jou een huis bouwen, een dynastie die altijd zal blijven bestaan. En als dat gebeurd is, dan zal een zoon van jou vervolgens voor Mij een huis bouwen. Zo zal het gaan, in deze volgorde.

Op deze woorden gaat David de tent binnen en dankt God voor wat Hij beloofd heeft.

Diepe ootmoed en verwondering kleuren het gebed van de koning.

Toespitsing

De Here trekt als een herder met zijn volk en met David mee (1 Kron. 17:6, 8). Waar David was, was God ook. Als je dat bedenkt, besef je dat een tempel eigenlijk niet zo bij God past. In elk geval is God niet ontevreden met de tabernakel waarin de ark staat.

Dagelijkse lezingen

1 Kronieken 17:1-2, Haggai 1:2-9

1 Kronieken 17:3-10, Psalm 23

1 Kronieken 17:11-15, Lukas 1:31-33

1 Kronieken 17:16-20

1 Kronieken 17:21-24

1 Kronieken 16:24-27

We vinden deze gedachten ook in Psalm 23 en Psalm 80 en (!) in de beschrijving van het komende rijk van God. Dan zal God zijn tabernakel opslaan onder de mensen (Op. 21:3). Als het om een huis gaat, gaat God eerst bouwen: een veilig huis voor Israël en een koningshuis voor David. Een van de zonen van David zal God daarbij een bijzondere positie geven: 'Ik zal hem tot een vader zijn en hij zal mij tot een zoon zijn' (1 Kron. 17:13). 'Die zal Mij een huis bouwen en Ik zal zijn troon voor immer bevestigen' (1 Kron. 17:12). Dat zijn koninkrijk voor eeuwig zal zijn en dat zijn koninkrijk zelfs samenvalt met het koninkrijk van God (1 Kron. 17:14, vergelijk 2 Sam. 7:16), en de bijzondere relatie waarin de toekomstige zoon van David zal staan tot God verwijst naar de dagen van de Messias (Lukas 1:31-33, Hebr. 1:5). In een aantal psalmen zien we hetzelfde. Zij spreken zo hoog over de heerlijkheid van de koning dat je aan de horizon de persoon van de Messias, de grote Zoon van David ziet verschijnen (Ps. 45 en 72. Zie ook: Jer. 23:5 e.v.).

Dat David zelf geen tempel voor God mag bouwen, heeft nog een andere reden. In 1 Koningen 5:3 wordt gezegd dat hij er eenvoudig de tijd niet voor had met het voeren van zoveel oorlogen. 1 Kronieken 22:8 zegt dat het oorlog voeren zelf, het vele bloed dat David vergoot, hem ongeschikt maakte voor het bouwen van een huis voor God.

In de tabernakel dankt David de Here voor wat Hij beloofd heeft: De toekomst van zijn koningshuis: 'Gij hebt in mij een rij mensen gezien in opgaande lijn' (1 Kron. 17:17). In het Hebreeuwse woord 'hamma'ala' (opgaande) klinkt het woord 'trappen' door, maar volgens sommigen doet de klank van het woord ook denken aan 'stamelen'. De

koning kan alleen maar stamelen tegenover de grote liefde en gunst van God: wie ben ik, wat kan ik nog zeggen. Wat kan ik er nog aan toevoegen? Hij benadrukt verder dat in de verkiezing van Israël Gods naam verheerlijkt zal worden. Doordat God bouwt en plant en de toekomst van zijn volk verzekert, zal ook de glorie van Gods naam verzekerd worden: 'Dan zal uw naam standhouden en groot zijn voor altijd, zodat men zeggen zal: De HERE der heerscharen, de God van Israël is een God voor Israël' (1 Kron. 17:24). Het hoofdstuk heeft een prachtige afsluiting. Omdat God het is die bouwt en belooft, zal de toekomst zeker zijn: 'Want Gij, HERE, hebt het gezegend, daarom zal het gezegend zijn voor altijd' (1 Kron. 17:27).

Er zijn in dit gedeelte mooie lijnen te trekken naar het heden en naar ons eigen leven met God. De Here is de eerste. Dat is wel duidelijk. Eigenlijk is ons hele geloofsleven één grote reactie op wat Hij ons geeft. Naast het ontzag voor God dat in een van de vorige hoofdstukken naar voren kwam, mogen we nu stilstaan bij onze verwondering over de rijkdom van Gods liefde en trouw, die een hoogtepunt vindt in de komst van de grote zoon van David, Christus.

Persoonlijke overdenking en gebed

1. God wil een herder voor zijn volk zijn (1 Kron. 17:6, 8). Welke troost put jij daar uit?
2. Bid voor je kringleden dat zij God als een herder zullen ervaren en dat door zijn liefde de heerlijkheid van zijn naam in hun leven zichtbaar zal worden (1 Kron. 17:24).

Bespreking met de groep

Rondje Persoonlijk

Zijn er vreugdevolte of moeilijke dingen die je wilt vertellen aan de anderen?
Een aantal daarvan kunnen misschien ook meegenomen worden als gebedspunt.

Gebed

Binnenkomer

Hoe vaak ben je al verhuisd? Hoe ging dat en ben je tevreden met waar je nu woont?

De Bijbel open

Lees 1 Kronieken 17:1-15.

Vragen

1. Wat vind je van de volgende opmerking: 'Onze huizen zien er vaak heel wat beter uit dan de gebouwen van de kerk. Neem alleen al de keuken en de vloerbedekking.'
2. God wil als een herder in ons leven aanwezig zijn: Psalm 23 en Psalm 139:7-12.
Welk vers spreek je het meest aan in Psalm 23?
3. God is met zijn liefde en trouw de eerste in ons leven. Daar is ons geloof eigenlijk alleen maar een reactie op en geen voorwaarde voor. Durf je het aan een week lang God niets te vragen en Hem alleen te verwachten en te danken?

Pauze

De Bijbel open

Lees 1 Kronieken 17:16-27.

Vragen

4. Wat wordt in dit hoofdstuk over Israël gezegd? Sluit de houding van jouw gemeente daarop aan?
5. Wat opvalt in het gebed van David is zijn ootmoed en verwondering.
Kun je je vinden in wat hij zegt?
'Wie ben ik, HERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij hiertoe gebracht hebt?' (1 Kron. 17:16).
en 'Want Gij, HERE, hebt het gezegend, daarom zal het gezegend zijn voor altijd' (1 Kron. 17:27).

Afronding

Ruimte voor 'huishoudelijke' zaken.

Inzamelen van punten voor het gebed.

Aanbidden, Bedanken, Belijden, Aanroepen.

Slotlied: Psalm 89:7 en 9 (OB), Psalm 72:6 en 7, Gezang 1, ELB 298, Opwekking 121, 123.